

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרַשְׁתֵּי כִּי תִשָּׂא י"ט אֶדְר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / רַבִּיעִי עִם רַש"י

בחמש אתמול, משה בקש מה' שבני ישראל יהיו שונים מכל הגוים ושה' יגלה את עצמו רק אליהם. ה' אכן הסכים לבקשתו.

משה ראה שה' ענה לו בחיוב ולכן בקש מה' עוד דבר אחד. האם הוא, משה, יוכל לראות את ה'? ה' ענה לו שוב בחיוב. ה' אמר למשה שיגלה לו סוד מיוחד, י"ג מדות הרחמים (שלוש עשרה דרכים בהם ה' טוב אלינו), כדי שמשה ידע איך להתפלל ולהשתמש במדות אלו. בשאנו מתפללים ואומרים את י"ג המדות ה' נותן לנו את כל צרכינו אפילו אם איננו ראויים. ה' אמר למשה לעמד ליד אבן מסימת על ההר, וה' יעבר לפניו וילמד אותו איך לומר את י"ג המדות. משה יוכל לראות רק את "הצד האחורי" (בגלל שאדם יכול להבין דברים שה' עושה רק מאחר יותר, כמו שרואים את הגב של אדם כשהוא כבר התרחק מאתנו). ה' הראה למשה את הקשר שעל ראשו- תפלין, שהוא קשר מאחור. משה לא יכל להסתכל ישירות על ה'.

מה הפונה לראות את ה'? למדנו על כך ברמב"ם לפני זמן מה. כשרואים אדם אחר רואים שהוא נמצא. ומשה רצה לראות את ה' כדי שידע את ה'. אבל ה' אמר למשה שאדם איננו יכול לראות את ה' כפי שרואים ומכירים אדם אחר, והוא רק יוכל לראות את ה' בדרך אחרת.

תְּהִלִּים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ-צ"ו

בתהלים של היום ישנו הפרק שהלויים היו שרים בבית המקדש ביום השבת- שיר של יום שאותו אומרים ליום השבת.

אחד הפסוקים בפרק זה מדבר על כך שכלם מודים לה' בשבת. חסידות מסבירה שהמלים "טוב להודות לה'" – הטוב של ה' גורם לאנשים לשבח את ה'. כמוכן ה' תמיד טוב, אבל בשבת נתן להרגיש זאת ולכן זו הסבה שבמיוחד ביום השבת הטוב של ה' גורם לנו לרצות לשיר להודות ולשבח לו.

שבת היא בסוף השבוע, אבל היא גם נותנת כח לשבוע שאחריה. ההרגשה הזו של קרבה לה' בשבת מאירה גם במשך השבוע הבא.

תניא / לקוטי אמרים פרק ל' (י"ט אדר א' שנה מעוברת)

יתכן ואדם חושב שהוא מצליח ונמצא במצב טוב בעבודת ה' שלו. אבל יש לחשב על האדם הגרוע ביותר שמכירים: האם אנחנו נלחמים ביצר הרע שלנו כפי שהוא צריך להלחם ביצר הרע שלו? למשל אמירת ברכות לפני ואחרי האכל. האם אנו אומרים את המלים בקול רם? האם אנו אומרים אותם בכונה? האם אנו שמים לב לעבדה שאומרים ברכות אלו לה'? האם יש לנו כונה? האם וידאנו שאנו אומרים את הברכה הנכונה לפני או אחרי האכל (כמו בהיום יום של אתמול?). ומה בנוגע ללמוד התורה? האם גם כאשר אנו משתדלים ומתאמצים ללמד הרבה תורה, האם אנו מתייגעים על כך כמו שהוא מתייגע לנצח את היצר הרע שלו?

זה לא תרוץ טוב לומר שהוא עובר עברות, ואנחנו רק לא מקימים מצוות בצורה משלמת. שתיהן מצוות של ה' וכך ה' רוצה שיהודי יתנהג. האם אנו מצפים מהאדם הזה לעמל כדי לקיים את מצוות ה', אבל האם אנו עובדים קשה על עבודת ה' שלנו?

ומה לגבי מצוות אחרות, למשל נתינת צדקה? האם אנו נותנים צדקה כשקשה, או רק כשקל לנו? האם אנו סוברים שאנו נותנים מספיק צדקה בגלל שנותנים מספר פרוטות לפני התפלה, האם אנו כבר מפרישים מעשר?

אם יש לאדם טמטום הלב, והוא גאה מדי בעצמו, זה רעיון טוב לחשב על כך. זה יעזר לו לא להתגאות בעצמו ויגרום ליצר הרע להפסיק לאטם לו את הלב. עכשיו הוא יבחין שעליו להשתדל יותר ויהיה מוכן לעבד את ה' בזריזות.

היום יום / י"ט אדר א'

כל החסידים ידעו תנ"ך מעלה. (תנ"ך - ראשי תבות תורה, נביאים וכתובים).

וכך נהגו לעשות זאת: אחרי תפילת שחרית הם היו לומדים משניות, וכשהיו מקפלים את הטלית והתפלגו היו אומרים חלקים מהתנ"ך כך שהיו מסיימים את כלו אחת לשלושה חודשים. (ישנם 24 ספרים בתנ"ך, כך שהם סיימו ספר בממצע כל שלושה או ארבעה ימים).

אפלו אם אינכם יכולים ללמד תנ"ך כפי שהחסידים הראשונים נהגו, אתם יכולים להתחיל ללמד ספורים מהנביא! ישנם הרבה ספרים שמספרים את הספורים ומקלים על הלמוד.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ח

היום לומדים שוב את אותה מצוה, מצות עשה רמ"ח, בפעם האחרונה לשנה זו. המצוה לקיים את הלכות התורה בנוגע לירושה.

רמב"ם / הלכות נחלות פרקים ט', י', י"א - סיום ספר משפטים

פרק ט' - הרמב"ם מלמד מה הדין אם דברים שהיו ברשות האב נהיו שוים יותר אחרי פטירתו. לעתים מחלקים את יתרת הכסף בשווה בין הבנים ולעתים הבן שהרויח את יתרת הכסף זכה בו. לומדים גם מה קורה אם אחד הבנים השתמש בחלק מהכסף, האם זה ירד מכסף שעתיד לקבל

מהירושה? הלכה אחת היא שאם האח הבכור רוכש בגדים מפארים, וכלם מתנהגים טוב יותר לבני המשפחה בזכותם, זה לא יוצא מחלקו בירושה כיון שבכך עזר לכלם.

פרק י"א - אם בטעות חלקו את הירושה לא נכון יש לחלק אותה שוב. למשל: אם האדם שנפטר אמר לתת עץ מסים כמתנה לחבר שלו, ושכחו לעשות זאת באשר חלקו את הירושה עליהם לתת לאותו חבר את העץ ואז לחלק שוב את הירושה.

פרק י"א - לומדים שאם מישהו נפטר ר"ל בשנהילדים שלו צעירים מדי מכדי לקבל את הירושה, בית הדין צריך למנות אפוטרופוס- אדם שתפקידו להשגיח על הרכוש עד שהילדים יגדלו.

למרות שהאדם הממנה לא צריך לכתב כל דבר שהוא עושה, עליו להיות מאד זהיר כיון שה' דואג דאגה מיחדת ליתומים, ילדים שאחד מהוריהם נפטר.

סימנו ללמד את הספר ה'13 מתוך היד החזקה לרמב"ם! חזק ונתחזק!

דרכי החסידות / נ"ך

למדנו בהיום יום שחשוב ללמד נ"ך, אבל במשך זמן רב בחורי ישיבות לא למדו נ"ך. זאת מפיון שהמשפילים היו משתמשים בנ"ך כדי לנסות לשכנע אנשים שלא לקיים מצוות, כדי להתרחק מהמשפילים, בישיבות לא למדו נ"ך באותו זמן.

האדמו"ר הרי"צ למד נ"ך בעל פה כשהיה ילד, ובעצם הרבי רש"ב מנה לו חונך מיחד שלמד אתו את הנ"ך. אולם היו קטעים שהרבי הרי"צ לא למד בעל פה, הקטעים על החרבן של בית המקדש- היות והם מאוד העציבו אותו.

כשהרמב"ם מלמד אותנו על משיח, הוא מביא פסוקים מהחמש כדי להוכיח שמשיח צריך לבוא, אבל הרמב"ם לא מביא הוכחות מהנ"ך. מדוע? בגלל ש"כל הספרים מלאים בזה"- כל הספרים עוסקים רבות במשיח.

הנה ספור אחד מהתנ"ך מספר יהושע

כשהיהודים נלחמו כדי לכבש את ארץ ישראל, היתה מלחמה מאוד קשה בגבעון. יהושע רצה מאוד לסים את המלחמה בו ביום כדי שלאויבים לא יהיה זמן לנוח ולאגר כוח להלחם שוב. לכן הוא התפלל לה' ובקש שהשמש לא תשקע.

ה' שמע לבקשתו!

השמש עמדה בשמים, ולא שקעה במשך שעות רבות, עד שהיהודים נצחו במלחמה.

זו היתה הפעם היחידה שכזה דבר קרה, שצדיק בקש מה' לשנות את סדרי הטבע של העולם, וה' שמע לכו.

היום שבו ארע הנס המיוחד הזה היה בתאריך ג' תמוז!

גאולה ומשיח / בחר את המסע שלך

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

האדמו"ר הזקן מסביר בתורה אור שבני ישראל היו צריכים להיות עבדים לפני שיכלו להגאל ביציאת מצרים. בימינו גם, צריכים קודם כל להיות עבדים, בסבל בגלות, לפני שיכולה לבוא הגאולה השלמה. זה לא נשמע כל כך נחמד...

אבל לפעמים ה' נותן לנו בחירה באיזה סוג של עבדות להיות. אפשר להיות עבדים על ידי דאגות

גשמיות, או אפשר לבחור להיות עבדי ה' ולעמל קשה לקיים מצוות אפילו שאיננו רגילים.
כאשר בוחרים לעשות דברים קשים לה', אפשר לקחת חלק מהסבל בגלות, עד לגאולה, שבה אף
אחד כבר לא יסבל.

הנה ספור המראה כיצד לבחור במסע הטוב ביותר בגלות: ר' זלמן יפה היה חסיד שגר במנצ'סטר,
אנגליה. הרבי הראה לו יחס מקרב במיוחד. ר' זלמן זכר כל ברכה מיחדת שקבל מהרבי:

הרבי אמר לו שבמקום הבעיות הפרטיות שלו ושל המשפחה, שיהיו לו "בעיות של ליובאוויטש".
לודא שבית הכנסת של חב"ד והארגונים השונים פועלים כראוי.

(ראה לקוטי שיחות חלק א' עמודים 115-119, הפגישה שלי עם הרבי על ידי ר' זלמן יפה חלק ב')